

РЕШЕНИЕ

№ 21159

гр. София, 27.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 29.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **23** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 от АПК вр. чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ)

Делото е образувано по искова молба на Ц. К. К., [населено място], срещу Министерство на иновациите и растежа, с които са предявени два обективно съединени иска за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в общ размер на 21000 лв. /10737,13 евро/, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба се твърди, че претендираните вреди са причинени лично на ищцата, като физическо лице, от незаконосъобразни административни актове, издадени от Управляващия орган на ОПИК 2014-2020, които са отменени с влезли в сила съдебни решения на Върховен административен съд, както и от последвалите административни действия по принудително събиране. Уточнява се, че с Решение № РД-02-16-531/14.06.2024г. и Решение № 602-16-544/18.06.2024г., издадени от Главния директор на ГД „ЕФК“ и Ръководителя на Управляващия орган на ОПИК 2014-2020г. на „Плам енерджи“ АД са наложени финансови корекции. Въз основа на двете решения за финансова корекция, е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2024г. по описа на ТД на НАП С.. Посочва, че на дружеството е изпратено Съобщение за доброволно изпълнение, с отправени заплахи за предприемане на обезпечителни действия спрямо актив на дружеството, което в контекста на висящото изпълнително производство се е възприело като реална и непосредствена опасност от въздействие върху имуществото, както и настояване за заплащане на сумите в цялост. Този административен натиск бил настроен лично към ищцата и довело до пряко засягане на личното психоемоционално състояние на същата. С решение №

5467/27.05.2025г. по адм.дело № 1711/2025г. на ВАС и с решение № 7366/04.07.2025г. на ВАС са отменени изцяло и двата посочени по-горе административни акта, като незаконосъобразни. Посочва се, че вследствие на незаконосъобразните актове и последвалите ги действия, ищцата е понесла значителни неимуществени вреди, изразяващи се в продължителен и интензивен психически стрес, тревожност, безсъние и чувство за несигурност, страх от предприемане на незабавни принудителни мерки, емоционално изтощение и напрежение и негативно отражение върху ежедневия жизнен ритъм.

В уточняваща молба конкретизира исковата претенция, като сочи, че претендира обезщетение в размер на по 10 500 лева / 5368,57 евро/ за вреди, претърпени от всеки от посочените по-горе два незаконосъобразни административни акта, издадени от Управляващия орган на ОПИК 2014-2020. Уточнява и периода на търпените вреди – за тези от Решение № РД-02-16-531/14.06.2024г., от 14.06.2024г. до 27.05.2025г., а за вредите от Решение № 602-16-544/18.06.2024г., от 18.06.2024г., до 04.07.2025г.

В съдебно заседание, ищцата, редовно призована, не се явява. По делото е постъпило писмено становище, с което поддържа изцяло предявените икове и моли за уважаването им, изцяло.

Ответникът – Министерство на иновациите и растежа, депозира писмен отговор, в който излага подробни съображения за неоснователност на исковите. Моли за отхвърляне на подадената от Ц. К., в качеството ѝ на управител на „Плам Енерджи“ АД, като неоснователни и недоказани.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор П., дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковите и предлага да бъдат отхвърлени изцяло, поради липса на предпоставките по ЗОДОВ.

След преценка на събраните по делото доказателства, по отделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № РД-02-16-531/14.06.2024г. на главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентно способност“ при Министерство на иновациите и растежа и ръководител на Управляващия орган /УО/ на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 /ОПИК/ е наложена финансова корекция на ПЛАМ ЕНЕРДЖИ“ АД, ЕИК[ЕИК], представлявано от ищцата Ц. К. . Решението е обжалвано пред АССГ и е образувано адм.дело № 7205/2024г. по описа на съда. С решение № 26223/06.12.2024г. по делото е отхвърлена жалбата на „ПЛАМ ЕНЕРДЖИ“ АД, ЕИК[ЕИК] срещу Решение № РД-02-16-531/14.06.2024г. за налагане на финансова корекция. След предприето обжалване от страна на дружеството, с Решение № 5467/27.05.2025г. по адм.дело № 1711/2025г. по описа на ВАС, решението на АССГ е отменено и е отменено решение № РД-02-16-531/14.06.2024г. на главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентно способност“ при Министерство на иновациите и растежа/МИР/ и ръководител на Управляващия орган /УО/ на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 /ОПИК/. Решението на ВАС е окончателно и е влязло в законна сила в деня на постановяването му, а именно на 27.05.2025г.

С Решение № РД-02-16-544/18.06.2024г. на главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентно способност“ при Министерство на иновациите и растежа /МИР/ и ръководител на Управляващия орган /УО/ на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 /ОПИК/ е наложена финансова корекция на ПЛАМ ЕНЕРДЖИ“ АД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], ет. 3. Решението е обжалвано пред АССГ и е образувано адм.дело № 6830/2024г. по описа на съда. С решение № 5682/19.12.2025г. по делото е отменено по жалбата на „ПЛАМ ЕНЕРДЖИ“ АД, ЕИК[ЕИК] Решение № 02-16-544/18.06.2024 г. за определяне на финансова корекция, издадено от Главния директор на Главна Дирекция „Европейски фондове за

конкурентоспособност” и ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“, с което е определена финансова корекция на „Плам Енерджи“ АД в размер на 900.00 лева, представляващи 25% от предоставената финансова подкрепа със средства от ЕФСУ по сключения договор № BG16RFOP002-1.002-0448-C02/Se-05 от 16.07.2019 г. с избраният изпълнител „Криейтив Тийм“ ЕООД, извършени в изпълнение на АДБФП № BG16RFOP002-1.002-0448-C02, сключен с бенефициента „ПЛАМ ЕНЕРДЖИ“ АД, по процедура за подбор на проекти BG16RFOP002-1.002, финансирана по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014 - 2020 г. След предприето обжалване от страна на административния орган с Решение № 7366/04.07.2025г. по адм.дело № 3720/2025г. по описа на ВАС, решението на АССГ е оставено в сила. Решението на ВАС е окончателно и е влязло в законна сила в деня на постановяването му, а именно на 04.07.2025г.

Междувременно е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2024г. на главен публичен изпълнител в ТД на НАП С.. С изх.№ С250022-048-004482/25.03.2025г. е изпратено съобщение за доброволно изпълнение, на основание чл.221 от ДОПК, до „Плам Енерджи“ АД, представлявано от ищцата Ц. К., с което е уведомено, че в Териториална дирекция С. е образувано горепосоченото изпълнително дело за неплатени публични задължения. Уточнено е, че задължението с начислени лихви към 25.03.2025г. е в размер на 20700,71 лева, актосъставител Министерство на иновациите и растежа С. въз основа на посочените по-горе отменени в последствие, като незаконосъобразни, Решение № РД-02-16-531/14.06.2024г. и Решение № РД-02-16-544/18.06.2024г.

На 10.07.2025г. е издадено Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение, съгласно чл.255 от ДОПК по отношение на „Плам Енерджи“ АД, представлявано от Ц. К..

Видно от представеното по делото удостоверение от АВ/ л.47 и сл./ , по време на исковия период, респективно издаване и отмяна на процесните административни актове, ищцата е била изпълнителен директор на „Плам Енерджи“ АД , като е имала право да представлява дружеството заедно и поотделно с Ч. К..

За изясняване на спора от фактическа страна, по искане на ищеца са ангажирани гласни доказателства, като са разпитани свидетелите Я. В. Т. и С. И. М..

От показанията на свидетеля Т. се установява, че заедно с ищцата, работят в неправителствена организация. Свидетелят сочи, че му е известно, че след приключване на дейност по проект от МИР, била подадена информация към публичен изпълнител, в резултат на което били запорирани сметки на дружеството „Плам Енерджи“ АД, представлявано от Ц. К.. Свидетелства още, че ищцата била много напрегната и изнервена от всичко това, имала главоболие, изпитвала слабост, била силно стресирана. Тези оплаквания продължили около година.

От показанията на свидетеля М. -процесуален представител на „Плам енерджи“ АД и по двете производства, във връзка с оспорването на решенията за финансови корекции, се установява, че жалбите срещу двата административни акта са заведени през м.юни 2025г, но още през април същата година било получено съобщение от публичен изпълнител. Посочва, че последният се е държал твърде агресивно, многократно звънял на ищцата по телефона, настоявал да се яви лично и да представи опис на имуществото на дружеството. К. се тревожела и от развоя на делата по оспорването. Информирала се редовно, била видимо притеснена.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Исковите с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ са процесуално допустими – предявени са от

надлежна страна, която твърди настъпване на неимуществени вреди, в резултат на отменени като незаконосъобразни административни актове. Предявени са срещу юридическото лице – Министерство на иновациите и растежа, част от чиято структура е органът, издал незаконосъобразните актове, от които произтича претенцията за обезвреда.

Разгледана по същество, исквата претенция е неоснователна, по следните съображения:

Отговорността на държавата или общините по чл. 1 ЗОДОВ предполага кумулативното наличие на всички елементи от фактическия състав на тази правна норма, а именно: вреда - имуществена или неимуществена; незаконосъобразен акт - действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда.

По аргумент от чл. 4 от ЗОДОВ, дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането.

Под вреда следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно имуществените права и защитени от правото блага на увредения, а под пряка и непосредствена тази вреда, която следва закономерно незаконосъобразния административен акт, действие или бездействието на компетентния орган на общината, по силата на безусловно необходима връзка. Пряка причинна връзка между незаконосъобразното бездействие, действие или административен акт и настъпилите вреди е налице, когато то е само един от факторите за тяхното настъпване, тъй като без него те не биха настъпили.

Съобразно правилото на чл. 154, ал. 1 ГПК, приложим на основание чл. 144 АПК, в тежест на ищеца е да установи, при условие на пълно и главно доказване, кумулативното наличие на следните предпоставки: настъпването на твърдените вреди, изразяващи се в случая на неимуществени вреди причинени лично на ищцата Ц. К. К., както и причинната връзка между тях.

Неимуществените вреди, като родово понятие, включват съвкупността от накърнените или засегнати нематериални и лични аспекти от физиологичната и психоемоционалната сфера на едно лице, в това число честта му и името му в обществото. Касае за засегнати морални ценности на лицето, на общо основание те подлежат на доказване от ищеца. Степента на доказване обаче е донякъде редуцирана спрямо всички други обстоятелства от състава на предявеното право, доколкото моралният характер на вредите предполага и известна житейска презумптивност.

На следващо място, съдебната практика константно и непротиворечиво приема, че присъждането на обезщетение за вреди по чл. 1 от ЗОДОВ е обусловено от наличие отменен административен акт, който негативно е засегнал правата на неговия адресат. Вредите следва да са преки и непосредствени. Преки вреди са тези, които обосновават причинната връзка между противоправността на поведението на деликвента и вредите, а непосредствени са тези, които по време и място следват противоправния резултат.

В случая, безспорно по делото е, а и се установява от представените по делото съдебни решения и съобщение за доброволно изпълнение, че адресат на отменените като незаконосъобразни административни актове /Решение № РД-02-16-544/18.06.2024г. и Решение № РД-02-16-531/14.06.2024г. и двете, издадени от Главния директор на Главна Дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност” и ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“, с което са определени финансови корекции/ е търговското дружество „Пламя Енерджи“ АД, чийто представител е ищцата.

Действително, от събраните по делото гласни доказателства, които съдът кредитира с доверие, като последователни и непротиворечиви, се установява, че след издаване на въпросните

незаконосъобразни решения, в хода на развитие на отношенията на дружеството, на което К. е била управител, с администрацията на ответника и особено след като е била и запорирана сметката на ръководеното от нея дружество, ищцата е преживяла реакция на стрес, продължила около година, била напрегната, тревожна, имала притеснения относно финансовото състояние на управляваното от нея дружество. Променило се психическото и състояние, станала изнервена, потисната, особено след налагане на заповед за спиране на сметки на дружеството.

Съдът споделя становището, че предвид характера на конкретните незаконосъобразни актове, от които се претендират вреди, а именно такива, свързани с определяне на задължения за ръководеното от ищцата дружество, то обяснимо и житейски логично е издаването на такива да е от естество да доведе до сериозни притеснения и страхове у управителя на дружеството, в качеството му на физическото лице, което има основен ангажимент към и поглед върху работата на търговеца.

Както бе посочено по-горе, съгласно разпоредбата на чл.4 от ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Следователно, за да бъде уважен иск по чл.1 от ЗОДОВ, е необходимо не само да се установи наличието на незаконосъобразен акт и наличието на настъпили вреди, но и последните да съставляват както пряка, така и непосредствена последица от увреждането. Преки са вредите, които са нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат, т.е. които са адекватно и всякога задължително следствие от увреждането. Непосредствени вреди са пък тези, които са настъпили по време и място, следващо противоправния резултат.

В случая, според съда, това необходимо изискване, за да се сложи и завърши фактическият състав на отговорността на държавата, а именно установените вреди да са пряка последица от незаконосъобразните две решения, не е налице. В тази насока, преди всичко следва да се има предвид, че претендираните вреди са основани на незаконосъобразни актове, които са издадени срещу юридическото лице, като ищцата не е била техен адресат, нито страна в административното производство по издаването им, респективно - в производството по обжалването им, където страна също е била дружеството, макар и представлявана по закон от ищцата, заедно и поотделно с останалите членове на съвета на директорите на същото. Ц. К. К. не е адресат на изпълнителното дело, образувано за неплатени публични задължения срещу „Пламя Енерджи“ АД. В тази насока, настоящият състав споделя преобладаващата практика на ВАС, който приема, че не е без значение кой именно е адресат на незаконосъобразния акт, от който се претендират вреди, тъй като не е налице идентитет между едно търговско дружество и неговия собственик, респективно съдружник, или управител. С регистрацията на дружеството в търговския регистър, възниква отделен правен субект, който встъпва самостоятелно в граждански и административни правоотношения. Имуществото на дружеството е отделено от това на съдружниците му като физически лица, а дружествените дела не се покриват с личните такива на лицата, които участват, или управляват дружеството. Съдружниците и представителите на дружеството имат права и задължения, които се уреждат от дружественния договор, договора за управление и устава на дружеството и те не съвпадат с комплекса от права и задължения, които лицата имат, извършвайки самостоятелна икономическа дейност. Ищцата в тази насока не е извършвала лично и от свое име стопанската дейност, във връзка с която са били издадени незаконосъобразните актове, а тази дейност се е извършвала от името на регистрираното търговско дружество, поради което правните последици, които възникват

по повод извършваната от дружеството дейност, респективно тези, които са свързани и с неговото имущество, нямат пряко отражение върху личния имуществен и социален статус на ищцата, макар да биха могли и в случая да имат косвено такова. В случая, несъмнено проведеното производство по издаването на посочените актове засяга пряко имуществената и неимуществена оценима сфера, но на юридическото лице „Плам Енерджи“ АД, чийто представляващ е ищцата. Това засягане, обаче, не може и не се отнася пряко до самото физическо лице, тъй като то е самостоятелно и притежава отделен патримониум и вредите, които търговското дружество би понесло от осъществена спрямо него незаконосъобразна административна дейност, в случая, чрез издаване на незаконосъобразни актове, възлагащи му значителни задължения, включително и неимуществени такива, биха настъпили за търговското предприятие, а не за неговия управител или представляващ, респективно за отделните съдружници. Връзката на ищцата с административното производство, в рамките на което са издадени двата незаконосъобразни административни акта и в което е налице възникнало правоотношение между ответника и дружеството, не е пряка и непосредствена, а е опосредена от отделни юридически факти, елементи от правния свят на търговеца /чл. 137, чл.141, ал.7 ТЗ/.

Предвид това, съдът намира, че в случая, дори и да са налице описаните от страна на ищцата негативни изживявания, които иначе могат да бъдат свързани с нормалните и притеснения, че спрямо ръководено от нея дружество, е извършена незаконосъобразна административна дейност, довела до опасност от сериозно задлъжняване на същото и съществено затрудняване на неговото функциониране като търговско дружество, то не е налице изискуемата от закона пряка и непосредствена причинна връзка с отменените като незаконосъобразни административни актове. Последната, както се каза, е изцяло опосредена от наличното правоотношение между дружеството и ищцата като негов представляващ, което е юридическият факт, опосредяващ настъпилите резултат и изключващ наличието на пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт и вредоносния резултат. В посочената насока са напр. Решение № 7861/2011 г. по адм. дело № 3689/2011 г., Решение № 3222/2017 г. по адм. дело № 1870/2016 г., Решение № 16156/2018 г. по адм. дело № 5277/2017 г., Решение № 12456/2020 г. по адм. дело № 5819/2019 г., Решение № 8161/2022 г. по адм. дело № 4102/2021 г., всички на ВАС, решение № 2313/15.12.2023г. по адм.дело № 826/2021г. АдмС-П. . В подкрепа на това становище, е и практиката на ЕСПЧ, в която се приема, че вреди от незаконосъобразна административна дейност спрямо търговско дружество, изразили се например в разцепление в управлението на дружеството, или в *безпокойство и неудобство, причинено на членовете на управленския екип на съответния търговец, са вреди, настъпващи за самия търговец* – юридическо лице, които подлежат на обезщетяване.

Ето защо, и при липса на изпълнение на изискването настъпилите вреди за ищцата К., да съставляват пряка и непосредствена последица от незаконосъобразен административен акт, не са налице основанията на закона за уважаване исковата претенция. Като такава, същата следва да се отхвърли като неоснователна, ведно с претенцията за заплащане на лихви върху главницата.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК ответната страна има право на разноски, които съдът определя на 100 евро за юрисконсултско възнаграждение, съобразно разпоредбата на чл. 24 от Наредбата за заплащане на

правната помощ.

Мотивиран от горното, Административен съд София град, първо отделение, 18 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Ц. К. К., [населено място], против Министерство на иновациите и растежа иск за присъждане на сумата от 10 500 лева / 5368,57 евро/, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, в резултат на отменено като незаконосъобразно Решение № РД-02-16-531/14.06.2024г. издадени от Управляващия орган на ОПИК 2014-2020, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на задължението, като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Ц. К. К., [населено място], против Министерство на иновациите и растежа иск за присъждане на сумата от 10 500 лева / 5368,57 евро/, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, в резултат на отменено като незаконосъобразно Решение № 602-16-544/18.06.2024г издадени от Управляващия орган на ОПИК 2014-2020, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на задължението, като неоснователен.

ОСЪЖДА Ц. К. К., ЕГН [ЕГН], [населено място] да заплати на Министерство на иновациите и растежа сумата от 100 евро, представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд, в 14- дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: